

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 010-01-297/2011-01
Датум: 20.07.2011. године
Београд

Високи савет судства одлучујући о приговору С.З. из Пожаревца, улица [REDACTED] у поступку преиспитивања Одлуке првог састава Високог савета судства број 119-05-00573/2010-01 од 14.06.2010. године, на основу одредбе члана 5. Закона о изменама и допунама закона о судијама („Службени гласник РС“ 101/10) и члана 29. Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС“ бр. 35/11), на седници одржаној дана 20.07.2011.године, донео је

ОДЛУКУ

ПРИГОВОР С.З. из Пожаревца **СЕ ОДБИЈА**, а Одлука првог састава Високог савета судства број 119-05-00573/2010-01 од 14.06.2010. године, се потврђује.

Образложење

Оспореном одлуком Високог савета судства број 119-05-00573/2010-01 од 14.06.2010. године, С.З. [REDACTED] која није изабрана за судију у складу са Законом о судијама („Службени гласник РС“ бр.116/08), престала је судијска дужност са 31.12.2009. године. У ставу другом исте одлуке констатовано је да се овом појединачном одлуком замењује јединствена одлука Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009.године, у ставу I тачка 734 изреке.

Незадовољна наведеним одлукама, С.З. [REDACTED] поднела је дана 25.01.2010. године жалбу Уставном суду Републике Србије побијајући горе наведену

јединствену одлуку Високог савета судства од 25.12.2009. године, а дана 14.09.2010. године изјавила је жалбу истом суду на одлуку од 14.06.2010. године, наведену у изреци, и то све због битне повреде поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде материјалног права и повреде Уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом.

Жалба поднета Уставном суду у смислу одредбе члана 5. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о судијама сматраће се приговором на одлуку Високог савета судства.

У приговору, између осталог, навела је да је оспорена одлука донета од стране непотпуног састава Високог савета судства, због чега не производи правно дејство, да јој је онемогућено учешће у поступку и изјашњавање о чињеницама и доказима у поступку на основу којих је донета одлука. Истакла је повреду права на образложену одлуку и права на правни лек, те повреде начела правне сигурности, права на суђење у разумном року, начела забране *reformatio in peus* и начела *in dubio pro reo*.

Предложила је да се приговор усвоји и поништи оспорена одлука, да се одлучи о пријави, да се одложи извршење одлуке и да се одложи избор за судије по огласу.

У поступку преиспитивања оспорене одлуке Првог састава Високог савета судства у смислу члана 5. Закона о изменама и допунама закона о судијама, Комисија Високог савета судства је на основу одредаба члана 14. став 1. Закона о Високом савету судства („Службени гласник РС“ бр. 116/08 и 101/10) и члана 5. Пословника Високог савета судства („Службени гласник РС“ бр. 43/09, 22/11 и 33/11) заказала јавну расправу која је одржана 05.07.2011. године, у присуству подносиоца приговора и посматрача.

Известилац је на рочишту изнела садржину оспорене одлуке Високог савета судства и разлоге наведене у приговору С.З., указујући да на рочишту пре свега треба разјаснити све наводе из приговора и доказе који су уз приговор и поднесак од 02.07.2011. године достављени.

Подносилац приговора је на рочишту изјавила да у свему остаје код жалбе изјављене Уставном суду и разлога којима оспорава одлуку Високог савета судства, а које проширује на овај поступак.

Даље, навела је да проценат укинутих одлука није одступао од просека суда, а што се тиче кашњења у изради одлука, исто правда годишњим одморима, одсуствовањем са рада због болести, те чињеницом да није имала сараднике. У погледу процента испуњености норме навела је да неиспуњење исте узроковано објективним разлозима, односно недовољним бројем предмета у раду.

У поднеску од 02.07.2011. године истакла је да су њене колеге које су имале лошије резултате од њених изабране за судије, те је доставила доказе за ове тврдње.

Ценећи наводе из приговора, списе предмета, доказе из списка и приложене доказе, усмену изјаву са рочишта подносиоца приговора и предлога Комисије, Високи савет судства налази да је:

Приговор НЕОСНОВАН.

Из образложења оспорене одлуке произилази да постоје разлози за сумњу у погледу стручности и оспособљености подносиоца приговора, јер је у трогодишњем периоду 2006 до 2008. године, остварила лош квалитет у раду, с обзиром да је у предметима у којима је поступала имала велики проценат укинутих одлука, који иако не одступа знатно од процента укинутих одлука у Општинском суду у Петровцу, у којем је радила, знатно одступа од задовољавајућег квалитета прописаног Мерилима за оцену успешности вршења судијске дужности, који су били у примени у односном периоду.

Исто тако, у посматраном периоду, подносилац приговора је имала незадовољавајући број одлука израђених по протеклу рокова од 30 и 60 дана, који износи укупно 5 одлука израђене у периоду од 30 до 60 дана након пресуђења и 10 одлука израђених по протеклу рока од 60 дана након пресуђења.

Из извештаја о раду судија Општинског суда у Петровцу и извештаја о раду истога суда за 2006, 2007 и 2008. годину, произилази да је подносилац приговора, радећи у грађанској материји у посматраном периоду остварила следеће резултате:

У 2006. години имала је од укупно 52 одлуке разматране по жалбама, 12 или 23,07% укинутих одлука, потврђених 36 или 69,23% и преиначених 4 или 7,69%, док је просек укинутих одлука у суду у истом периоду износио 28,46%, односно.

У истој години имала је 6 одлука израђене у року од 30 до 60 дана од дана пресуђења, док одлука израђених по протеклу рока од 60 дана није имала.

Норма је износила 62,41%.

У 2007. години од укупно 56 одлука разматраних по жалбама, укинута је њих 16 или 29,62%, потврђено 36 или 64,29%, а преиначено 4 или 7,14%. У истом периоду просек укинутих одлука на нивоу суда износио је 30,41%.

У истој години имала је 1 одлуку израђену у року од 30 до 60 дана од дана пресуђења и 4 одлуке израђене по протеклу рока од 60 дана.

Норма је износила 86,26%.

У 2008. години од укупно 62 одлуке разматране по жалбама, укинута је 19 или 30,64%, потврђено 34 или 54,83%, а преиначено 9 или 14,51%. У истом периоду просек укинутих одлука на нивоу суда износио је 28,70%.

У истој години имала је 6 одлука израђених по протеклу рока од 60 дана.

Норма је износила 76,45%.

Упоређујући резултате рада подносиоца приговора са просеком суда и са минимумом задовољавајућег квалитета рада прописаним одредбом чл. 13 ст. 1 Мерила за оцену минимума успешности вршења судијске дужности која ће се примењивати до дана почетка примене одредаба члана 21. до 28. Закона о уређењу судова, према којој судија има задовољавајући квалитет рада ако број укинутих одлука, у односу на број разматраних одлука, не прелази утврђени проценат који за општински суд у грађанској материји износи 25%, Високи савет судства је дошао до закључка да је квалитет рада подносиоца приговора у посматраном периоду изузетно лош и да доводи у оправдану сумњу њену стручност и оспособљеност за вршење судијске дужности. Наиме, иста

није испољила задовољавајући ниво стручности, јер проценат укинутих одлука у 2007. години, по извештају суда од 29,62% и у 2008. години од 30,64% премашује минимум утврђен наведеним Мерилима од 25% укинутих одлука, а у 2008. години премашује и просек суда од 28,70%, који је узет у обзир сходно одредби чл. 5 ст. 2 Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, имајући у виду да је подносилац приговора поступала у више материја, а да у суд у којем је вршила дужност није имао формирана одељења. Штавише, када се узме у обзир и трогодишњи просек подносиоца приговора од 27,43% укинутих одлука, јасно је да иста није испољила задовољавајући квалитет у раду.

Приликом оцене горе наведених резултата, Високи савет судства је посебно имао у виду да је у посматраном периоду подносиоца приговора имала довољан број одлука разматраних по жалбама, те је на основу истога могла стећи јасну слику о квалитету рада подносиоца приговора.

Како је одредбом чл. 5 ст. 1 наведених Правила прописано да подносилац приговора испуњава критеријум стручности уколико је у 2006, 2007. и 2008. години имао мањи проценат укинутих одлука од просека одељења, односно суда у којем је вршио дужност и од минимума успешности вршења судијске дужности која је прописана Мерилима, то исти мора испунити оба наведена кумулативно прописана критеријума и то у свакој од посматраних година, односно проценат укинутих одлука мора бити мањи и од просека одељења суда, односно суда у којем је вршио дужност и од процента утврђеног горе наведеним Мерилима, те како подносилац приговора овај услов није испунила, то је Високи савет судства становишта да тиме не испуњава ни захтевани критеријум стручности за обављање судијске дужности.

Надаље, ценећи испуњеност услова оспособљености подносиоца приговора за вршење судијске дужности прописаних одредбом чл. 6 Правила, а имајући у виду да иста није испунила прописану оријентациону норму ни у једној од посматраних година, односно да је норма у 2006. износила 62,41%, у 2007. години 86,26% и у 2008. години 76,45%, што је далеко испод минимума прописаног Мерилима, као и испод трогодишњег просека суда који је износио 106,45%, Високи савет судства је нашао и да основни услов у погледу оспособљености за вршење судијске дужности није испуњен.

Ово из разлога што наведена одредба чл. 6 Правила предвиђа да је услов оспособљености испуњен, уколико је испуњена оријентациона норма прописана Мерилима или просек суда, а што овде није случај, и ако је испуњен макар један од допунских критеријума, односно да судија у посматраном периоду нема грубо одступање које се односи или на већи број одлука израђених по протеклу 30 дана након пресуђења од просека одељења суда или на негативан однос нерешених старих предмета у односу на укупан број предмета у раду у поређењу са просеком суда и имајући у виду прилив предмета. Дакле, како основни критеријум у погледу испуњености норме није испуњен, то ни услов оспособљености за вршење судијске дужности није задовољен.

Код овако утврђеног чињеничног стања, Високи савет судства налази да је непотребно ценити друга два алтернативно прописана услова оспособљености за вршење судијске дужности, сагласно одредби чл. 6 ст. 2 Правила, с обзиром да исти нису од утицаја на другачију одлуку у овој правној ствари.

Такође, Високи савет судства је узео у обзир и навод подносиоца приговора по којем неиспуњење норме правда малим бројем предмета у раду, али исти није прихватио, с обзиром да је подносилац приговора у 2006. години имала укупно 486 предмета у раду, у 2007. години 586 и у 2008. години 317 предмета у раду, што је у потпуности у складу са просечним бројем предмета у раду по судији Општинског суда у Петровцу, а које судије су имале већи проценат испуњености норме од подносиоца приговора.

Имајући у виду све наведено, Високи савет судства, ценећи и остале наводе приговора, налази да су неосновани, а да је оспорена одлука правилна и на закону заснована.

Следствено наведеном, Високи савет судства налази да С.З. не испуњава услове из члана 45. став 2. и 3. Закона о судијама, у погледу стручности и оспособљености, а у вези члана 14. став 1. тачка 1., 3. и 7. и члан 6. Одлуке о критеријумима и мерилима, због чега на основу члана 29 Правила, доноси одлуку као у диспозитиву.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број: 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011. године.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Мирјана Ивић

Поука о правном леку:

Против ове одлуке дозвољена је жалба Уставном суду у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке.

Д-на.

- 1. Подносиоцу приговора;**
- 2. Архиви Високог савета судства.**